



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9361/2022
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Града Ниша, против тужених АА и ББ, обојице из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1311/2021 од 27.10.2021. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1311/2021 од 27.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1311/2021 од 27.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 87/2020 од 28.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени АА да тужиоцу исплати 3.784.219,54 динара са законском затезном каматом од 30.10.2020. године до исплате, на име накнаде за враћену непокретност, катастарску парцелу број .. (ранији број ..) КО Ниш – Бубањ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу исплати 3.782.362,71 динара са законском затезном каматом од 30.10.2020. године до исплате на име накнаде за враћену непокретност, катастарску парцелу број .. (ранији број ..) КО Ниш – Бубањ. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 516.666,61 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог АА за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1311/2021 од 27.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АА је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке о усвајању тужбеног захтева, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају обавезивања тужених на исплату накнаде тужиоцу за денационализовано земљиште. Тужени АА у ревизији указује на потребу уједначавања судске праксе и правно становиште изражено у одлуци Врховног касационог суда Рев 987/2017, али како није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је ова, то нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен ревизијски разлог. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 19.04.2016. године, вредност предмета спора је 7.566.582,25 динара.

У конкретном случају тужени немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су обични супарничари, из којих разлога за оцену дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваког туженог понаособ.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора од 3.784.219,54 динара у односу на туженог АА не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**